

Buitengaats

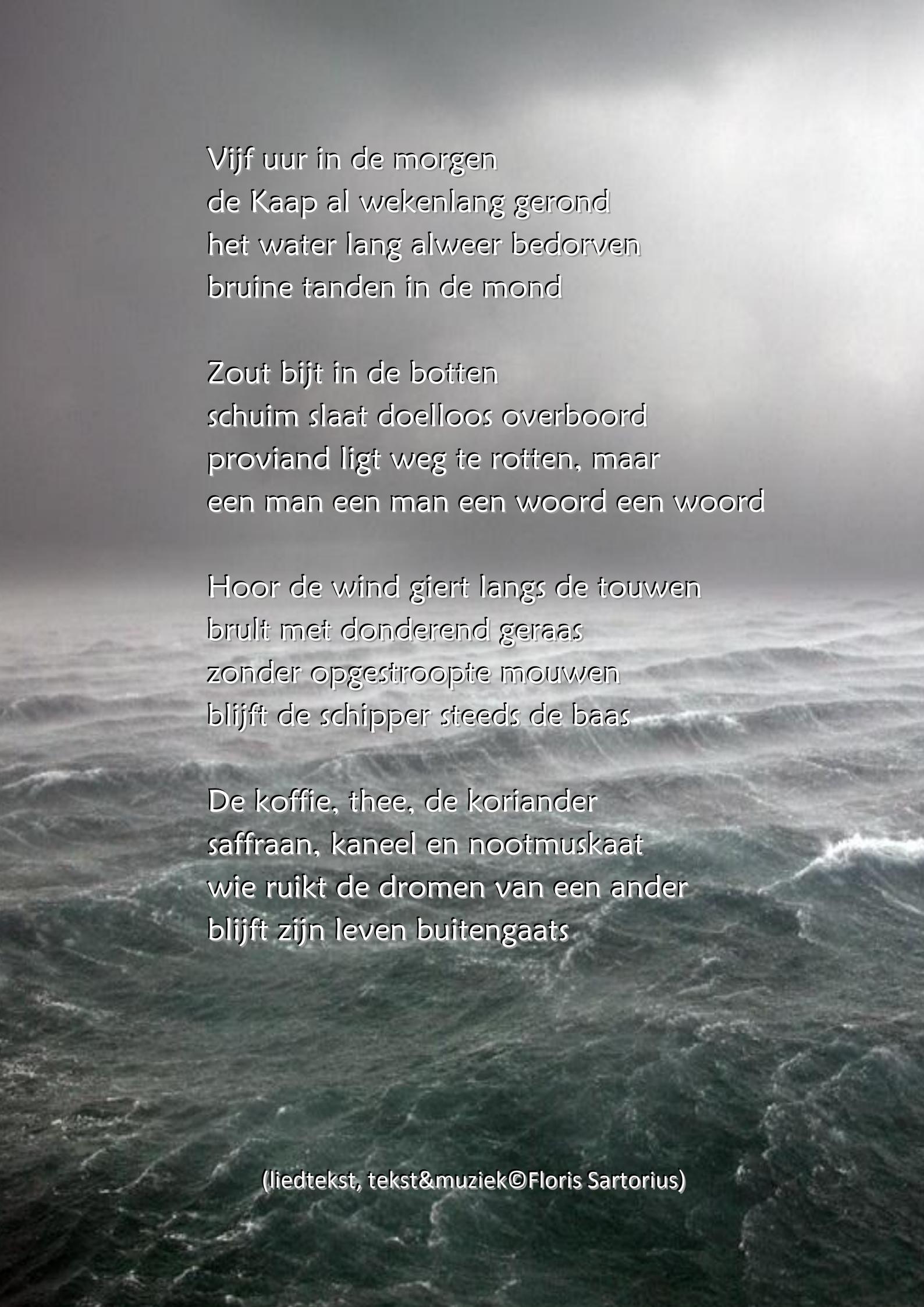
Het mist vanuit het noorden
zeedamp ijskoud aan het want
zo af en toe vallen er woorden
de dood staat zwijgend aan de kant

Een schip ligt aan de kade
de lading nog aan wal
de bestemming laat zich raden
naar de Oost langs Portugal

Het touw, het buskruit, de musketten
zoetwater, scheepsbeschuit en rum
de zee dicteert haar eigen wetten
de kans op vriffspraak flinterdun

De mannen grofgebekt met baarden
de stuurlui tandeloos aan dek
het noodlot laat zich niet aanvaarden
maar maakt zich ook op voor vertrek

Met het schuim rood op de kaken
van het bier in iedere kroeg
praat geen zeeman nog van slapen
daarvoor is morgen vroeg genoeg

Vijf uur in de morgen
de Kaap al wekenlang gerond
het water lang alweer bedorven
bruine tanden in de mond

Zout bijt in de botten
schuim slaat doelloos overboord
proviand ligt weg te rotten, maar
een man een man een woord een woord

Hoor de wind giert langs de touwen
brult met donderend geraas
zonder opgestroopte mouwen
blijft de schipper steeds de baas

De koffie, thee, de koriander
saffraan, kaneel en nootmuskaat
wie ruikt de dromen van een ander
blijft zijn leven buitengaats